

Klokočovská ikona Bohorodičky

Klokočovská ikona ronila slzy v roku 1670. Bola nedeľa alebo sviatok, pretože v chráme bolo veľa ľudí. Zišli sa tu, keď počuli o slzení ikony Bohorodičky na ikonostase, ktoré trvalo niekoľko dní. Ľudia v chráme ani nespozorovali, že do dediny prišlo maďarské vojsko. Spamätali sa až vtedy, keď vojsko s krikom vtrhlo do chrámu a začalo nožmi a bajonetmi rezať ikony. Keď zastali pred ikonou Bohorodičky, v jej očiach uvideli slzy. Vojak zdvihol bajonet, aby ikonu prebodol, a vtedy ľudia uvideli, ako z očí Bohorodičky cícerkami tečú slzy. Presvätá Bohorodička plakala. Nevie sa, či vyľakaný vojak odstúpil od ikony, či mu prítomní ľudia zatarasili cestu k ikone, ktorú vytrhli z ikonostasu a utiekli s ňou do lesa. Pravdepodobne sa stalo to druhé, pretože vojaci podpálili chrám, ktorý zhorel. Ikona bola zachránená, aby potomkom svedčila o tomto zázraku. Po zázraku bola ikona z Klokočova odnesená do Prešova a umiestnená v pokladnici drahocenností mesta Prešov. Neskôr sa ocitla v rukách grófký Žofie Báthoryovej. Po likvidácii Rákociho povstania a obsadení Mukačevského zámku cisárskym vojskom bola ikona 11. 8. 1711 odnesená ako vojnová korisť do cisárskej kaplnky do Viedne. Kráľovná Mária Terézia prikázala zhotoviť jej kópiu, ktorú jej syn Jozef II. poslal do Prešova. Originál zázračnej ikony však ostal na cisárskom dvore vo Viedni. Následne bola 12. 08. 1907 starostlivosťou biskupa Jána Váliho prenesená z magistrátu do biskupskej rezidencie.

V súčasnosti sa táto prvá kópia klokočovskej ikony v biskupskej kaplnke nenachádza. Po likvidácii Gréckokatolíckej cirkvi v roku 1950 sa rezidencia dostala do rúk Pravoslávnej cirkvi, ktorá ju odmietla gréckokatolíkom vrátiť. Ikona, ktorá sa nachádza v chráme v Klokočove, je druhá kópia z kópie.

Sedemdesiate roky, ako i celé 17. storočie boli na celom území Mukačevskej eparchie rokmi vojen. Bojovali medzi sebou maďarskí kalvínski magnáti a katolícke habsburské vojská. Obe strany sa vzájomne ničili, ale horšie bolo to, že nešetrili ani chrámy a kláštory, ktoré viackrát v priebehu 17. storočia horeli. V nich zhoreli aj rôzne cennosti a dokumenty. Tak to bolo aj s klokočovským chrámom, ku ktorému sa blížilo maďarské kalvínske vojsko. Vojsko s krikom vtrhlo do chrámu a začalo nožmi a bajonetmi rezať ikony. Keď zastali pred ikonou Bohorodičky, v jej očiach uvideli slzy. Ikonu sa podarilo pred vojskom zachrániť.

Ikona namaľovaná na drevenej doske sa po tomto zázraku dostala do Prešova a následne do Mukačeva.

Kňažná Žofia Báthoryová zobrala ikonu z Prešova na základe toho, že Mukačevské biskupstvo bolo jej majetkom a umiestnila ikonu v kaplnke

Mukačevského zámku. Po jej smrti sa majiteľom zámku stal jej syn František I. Rákoci, ktorý však čoskoro zomrel. Vdova po ňom Helena Zrínska sa vydala za Imricha Tököliho, ktorý začal povstanie proti Habsburgovcom a po likvidácii povstania utiekol do Turecka spolu s manželkou, ktorá medzi svojimi drahocennosťami odniesla aj ikonu z Klokočova. Čoskoro však zomrela. Jej syn z prvého manželstva František II. Rákoci priniesol ikonu z Turecka do Mukačeva a znova ju umiestnil v kaplnke Mukačevského zámku.

Po likvidácii Rákociho povstania a obsadení Mukačevského zámku cisárskym vojskom bola ikona 11. augusta 1711 odnesená ako vojnová korisť do cisárskej kaplnky do Viedne.

Po jej odnesení na cisársky dvor sa ozvalo mesto Prešov, ktoré si nárokovalo na zázračnú ikonu. Kráľovná Mária Terézia prikázala zhotoviť jej kópiu, ktorú jej syn Jozef II. poslal do Prešova. Originál zázračnej ikony však ostal na cisárskom dvore vo Viedni. Tak mal Prešov v roku 1769 po deväťdesiatich deviatich rokoch ikonu Presvätej Bohorodičky aspoň v kópii. Ako historická pamiatka visela na stene v expozičnej sieni magistrátu, kým ju v rokoch 1897 – 1898 neobjavil prešovský biskup Ján Váli. Vďaka nemu sa ikona dostala do biskupskej kaplnky. Po likvidácii Gréckokatolíckej cirkvi v roku 1950 sa rezidencia dostala do rúk Pravoslávnej cirkvi, ktorá ju odmietla gréckokatolíkom vrátiť.

Jednania o vrátení prebehli medzi gréckokatolíckym arcibiskupom Jánom Babjakom SJ a pravoslávnyim arcibiskupom Jánom Kocvárom, avšak neúspešne.

Prvú kópiu z originálnej klokočovskej ikony namaľoval F. G. Kramer. Druhú namaľoval Ignác Roškovič. Obe kópie boli bez koruny. Teraz v Klokočove vidíme na hlave Bohorodičky a Ježiša Krista koruny. Stalo sa to zásluhou klokočovského farára ThDr. Jána Čekana v roku 1948, keď za veľkej účasti veriacich ikonu korunoval pomocný prešovský biskup, dnes blahoslavený Vasil' Hopko.